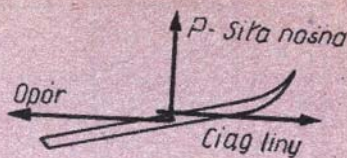

NARTY WODNE

Wg czasopisma
„Veđa a Technika Młodeži“
oprac. inż. Andrzej Moldenhawer

W lecie zamiast po śniegu, możemy jeździć na nartach po wodzie. Jeżeli atakujemy wodę płaszczyzną pod kątem kilku stopni, to wówczas powstaje siła nośna wystarczająca do utrzymania człowieka na powierzchni wody. Oczywiście, nartom wodnym należy nadać pewną prędkość, i to tym większą, im mniejsza jest ich płaszczyzna, a większy ciężar, który mają udźwignąć. Przy prędkości ponad 100 km/godz. można nawet jeździć na gołych stopach, ale nie radzimy, bo to „trochę laskocze”.

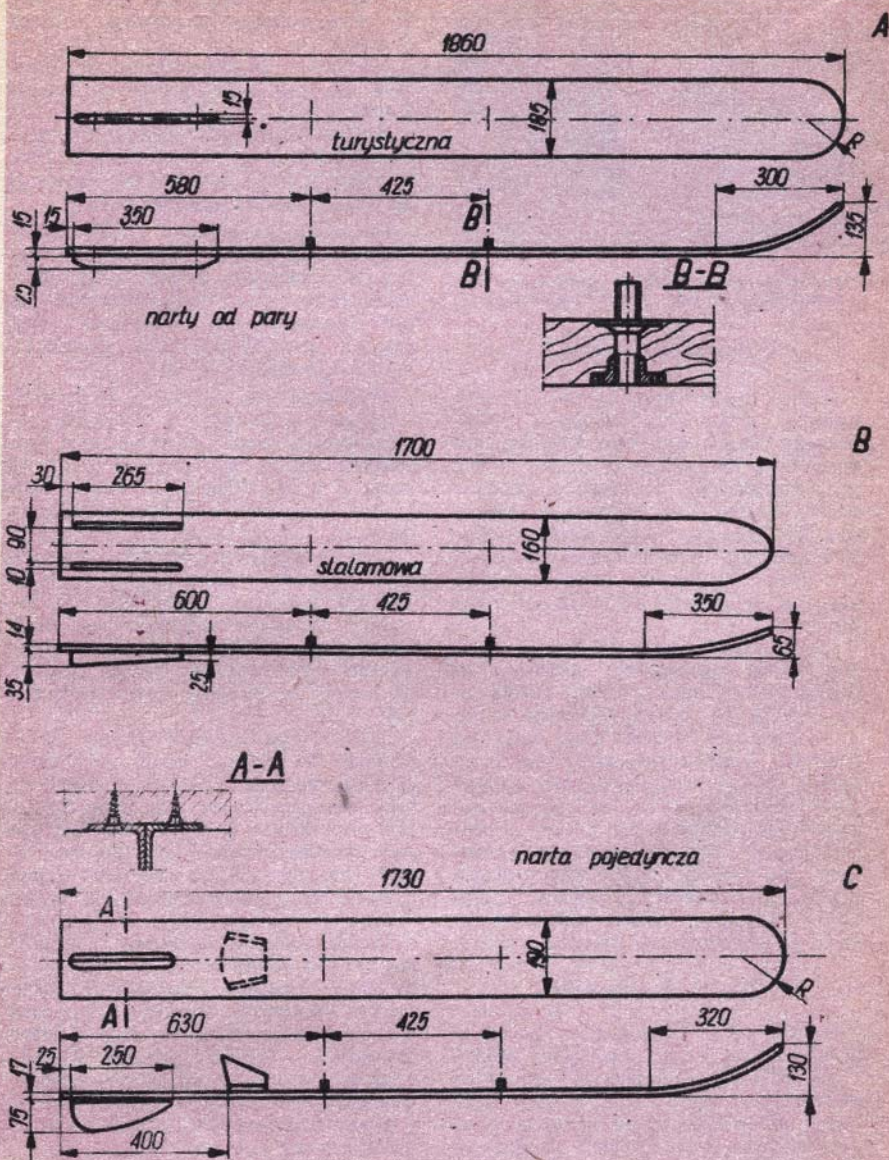
Do jeżdżenia na nartach wodnych potrzebne są więc 4 elementy: woda, motorówka, narty, no i umie-

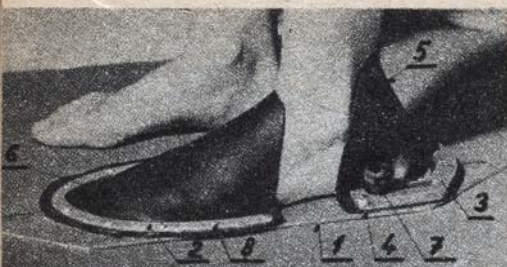
Rys. 1. Zasada jazdy na nartach wodnych. Przez umiejętne ustawienie nart można jeździć po wodzie wężykiem. Jest to tak zwany slalom wodny

jętność. Motorówka musi być jednak szybką łodzią, półślizgową lub ślizgaczem o dużej prędkości i dużej mocy silnika. Silniczki kajakowe czy nawet „Niesoby” nie wystarczą. Minimalną prędkość, którą trzeba rozwinąć, wynosi 30 km/godz. Łódź musi więc chodzić ze 40—50 km/godz., a silnik musi mieć swoje 20 KM mocy. Ponieważ odpowiednio prowadząc narty nadaje im się różne ustawienie w stosunku do kierunku ruchu źródła napędu (rys. 1), przy sprzyjających warunkach można jako holownika użyć motocykla. Taką jazdę wymagać jednak będzie dobrego już opanowania umiejętności narciarskich.

Rys. 2. Różne rodzaje nart: A — podwójne turystyczne, B — podwójne słomowe, C — narta pojedyncza

Gotowe wiązanie narty podwójnej lub przednie wiązanie narty pojedynczej

Wykonanie nart

Samą nartę (rys. 2a, b, c) wykonamy z drewna, najlepiej jesionowego. Może być ona klejona lub wycięta z całej jednej deski. Prząd narty zaginamy, na gorąco, mocząc deskę we wrzącej wodzie i następnie przykręcając przód śrubami stolarskimi do drewnianego szablonu. U nart klejonych nosy zagina się już w czasie klejenia na szablonie.

Okucie mocujemy do dwóch śrub M6, które muszą być wklejone w deskę żywicą epoksydową. Jeżeli jej nie mamy, to należy wykonać śrubę z kołnierzem i nakrętką, jak na rys. 2b. Pamiętajmy, aby zarówno deskę, jak i okucia dobrze zabezpieczyć przed wodą. Suche drewno kilkakrotnie malujemy lakierem wodoodpornym. Lakier wpuszczamy również w otwory śrub mocujących okucia i w otwory wkrętów pletw stabilizujących, przed wkręceniem śrub i wkrętów w drewno.

Okucia i wiązania

Ramki okuć najlepiej wykonać z blachy duralowej. Jest ona lekka i nie rdzewieje. Jeżeli jej nie zdobędziemy, można użyć blachy stalowej, ale trzeba ją po obróbce chromować (co jest drogie), cynkować albo kadmować.

Podstawę okucia wykonujemy z blachy grub. 3 mm (rys. 3, poz. 1). Również z blachy tej samej grubości robimy okucia noska (rys. 3, poz. 2).

Natomiast obejmę pięty (rys. 3, poz. 3) wykonujemy z grubej blachy 6 mm.

Wreszcie podkładkę pod piętę (rys. 4, poz. 4) robimy z blachy 2 mm.

Najłatwiejsze jest zdobycie i wykonanie gumowych „kaloszy” (rys. 4, poz. 5 i 6) Można je wykroić ze starej dętki samochodowej.

Po wycięciu blach i gumy, opłowananiu krawędzi i, jeżeli zajdzie potrzeba, pokryciu części okuć galwanicznymi powłokami ochronnymi, przystępujemy do nitowania okuć nitami duralowymi lub aluminiowymi o średnicy 4 mm.

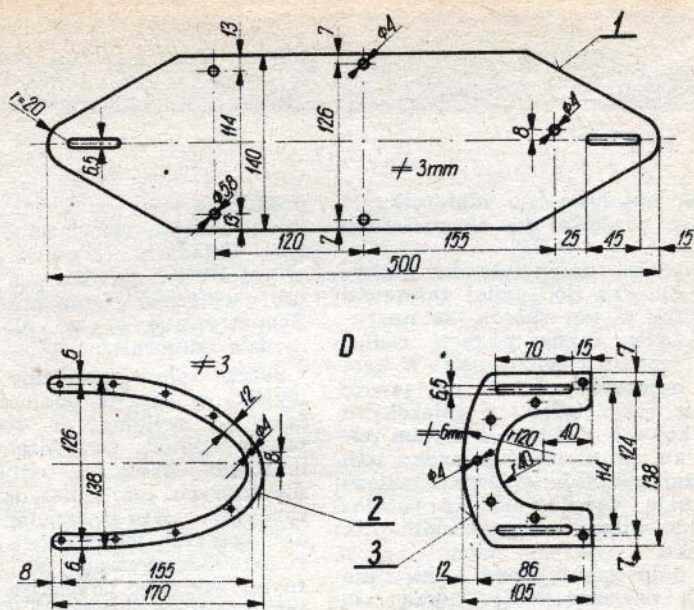
Pokazane na rys. 3 i 4 otwory, narysowane grubszym obrysem, należy wierceć przed znitowaniem, pozostałe wierci się później i nituje wraz z gumą. Części 3, 4 i 5 oraz 1, 2 i 6 po zanitowaniu mocujemy do nart, jak to widać na fotografii.

Okucie pięty przykręcone jest do dolnej blachy nakrętką z moletowanym łebkiem. Służy ona do regulacji okucia w zależności od wielkości stopy. Natomiast przez odpowiednie ustawienie całego okucia na nartcie wyważamy deskę jako całość.

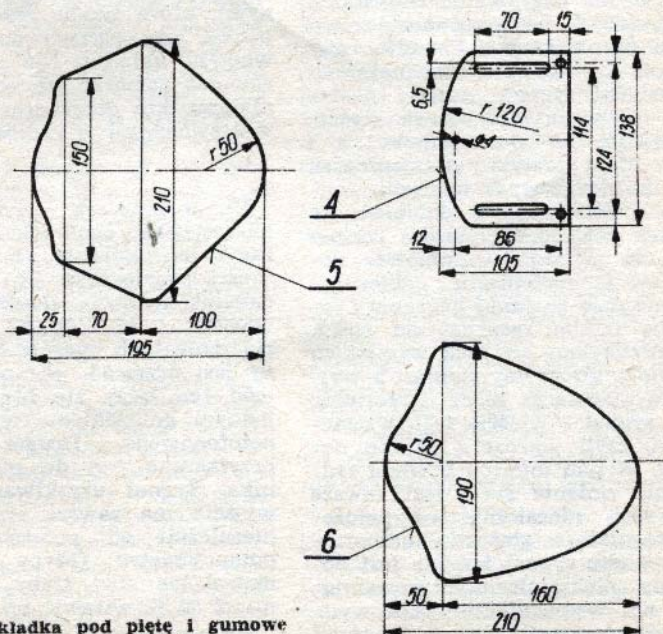
Jeżeli wykonujemy nartę pojedynczą, na której jeździ się stojąc obiema nogami (rys. 2c i fot.), to wiązanie przednie jest takie samo, jak poprzednio opisane dla nart pojedynczych, a tylne (rys. 2c, poz. 1) jest po prostu kawałkiem gumy przykręconej bezpośrednio do deski.

Pletwy wykonujemy z listewek drewnianych (w nartach podwójnych) lub blachy (w nartcie pojedynczej). Sposób umocowania przy nartcie pletwy z blachy za pomocą wkrętów pokazuje rys. 2c. Pletwy drewniane można wkleić klejem wodoodpornym w szczelinę wyciętą w nartcie i ewentualnie wzmocnić z dwu stron przykręconymi do nich metalowymi kątownikami.

Miłośnikom pięknych sportów wodnych, którzy będą mieć możliwość dysponowania odpowiednio szybką motorówką, życzymy narciarskich sukcesów.

Rys. 3. Część okucia narty pojedynczej

Rys. 4. Podkładka pod piętę i gumowe części wiązania narty podwójnej